

СВОБОДА

LIBERTY

ЖУРНАЛЪ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“

РѢКЪ V.

Мт. Кармель, Па. Четвергъ 30-го Грудня 1897.

Число 53.

Календарь.

1	Св. Савва муч.
2	Вонифатія муч.
3	Игнатій Богоносца
4	Св. ОЦБВЪ.
5	Анастасія муч.
6	10 мучениковъ въ Крѣтѣ
7	Навечеріе Р. Х.; Евгенія

Звѣстѣ.

Справы „Союза“. — Колька словъ до предплатниковъ. — Почтови порядокъ въ Америкѣ. — Польша, Русь и Литва. — Вѣсти изъ Канады. — Повинки. — Посмертныя вѣсти. — Вѣсти робитниковъ. — Де-що изъаго. — Смытъ и правда. — Възстанови: Що таке російскіе православіе? — Паизъ профессоръ за моремъ.

УВАГА.

Котѣй приступити до „Союза“ най посылають вступне и мѣсячне до касіера.

Mr. George Chylak
OLYRHANT, PA.

И увѣдомлять секретара по адресу.

Rev. John Ardan
P. O. Box 418
OLYRHANT, PA.

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Приступили слѣдующіи новы членны до „Р. Н. Союза“ въ тѣсячу Новемб. с. р.

Зъ West Troy, N. Y.	Число въ годъ вѣсти: 711
Рончковский Дмит.	711
Зъ Olyphant, Pa.	Шевчикъ микола 568
Зъ Jersey City, N. J.	Филикъ Стефанъ 726
Зъ Buffalo, N. Y.	О. Дымивскій М. 586
Зъ Waterbury, Conn.	Гомикъ Стефанъ 711
Зъ Centralia, Pa.	Зъ Kozakъ Теодоръ 635
Зъ Maufield, Pa.	Палаубякъ Гриць 571
Юзевичъ Ант.	571
Шведи Стефанъ	572
Зъ Pittsburg, Pa.	Зъ Здѣба Кузма 656
Бекъ Михаилъ	656
Пейко Никифоръ	657
Зъ Дзѣба Юрко	657
Кульчикъ — Ручка Иванъ	659
Ковальчикъ Иванъ	659

Зъ Lansford, Pa. 777
16. Кусереръ Яковъ
Зъ Simpson, Pa. 587
17. Островскій Семанъ
Зъ Shamokin, Pa. 635
18. Пытко Иванъ
19. Котыкъ Иванъ 660
20. Петраско Иванъ 650
21. Дзюмбелякъ Ива. 661
22. Янпшакъ Василь 661
23. Горонцакъ Алек. 662
Зъ St. Clair, Pa. 572
24. Гаспаръ Стефанъ
25. Козакъ Гнатъ 573

Колька словъ до нашихъ предплатниковъ.

Вже пятый рѣкъ мине, вѣдь часу, коли наша „Свобода“ побачила денне свѣтло. А такъ якъ маленька дѣтнина зъ каждымъ майже днемъ дужшае, наливає ся сплюжжѣмъ такъ и „Свобода“ за цѣлый топъ часть перейшла неодинокимъ ступенемъ розвою, прибрала зъ часомъ иншій видъ, ставала побѣдною до людей. Якъ она въ остальныхъ часахъ выросла и якъ ея личко, дорогой ея читатель, Вы самый наилучше осудити можете, бо намъ не годить ся хвалити своею власною дѣ-

сторонно осудити. Вы рускй робитники, судѣте самый нашу одинокую руску газету въ Америкѣ. Мы зѣ своей стороны скажемо, що естество и доглядали мы еѣ цѣлесенскій рѣкъ мовъ ока въ головѣ, щобъ ана ота наша дѣтничка „Свобода“ могла точно повѣстити ся що тыжидни передъ своимъ любимъ рускимъ народомъ и его втомленымъ вѣдь важкомъ прицѣ слямамъ додати сплы, надѣѣ на красну долю. А высылали мы еѣ передъ Вашимъ лицемъ зъ тремтѣющимъ сердцемъ, чи сповнитъ она ту

велику свою задачу — мы еѣ нѣколи не хотѣли пустити передъ Вашимъ очамъ мытою и нечесаюю и старали ся вѣсма силами, щобъ сея одинокая наша дѣтничка тай твоя ты робитнику рускй, могла принести тобѣ свѣтло правды и науки, свѣтло братерства и любви.

Чи несла „Свобода“ сеи подружка наша вѣспѣла на тѣ гарны и взыскны засады? Можемо погордити ся, що такъ, а доказомъ того тѣ численны рускй робитники, що свѣтло записуючи собѣ еѣ, — свѣтло до тои вѣспѣлои ватры загорѣти ся та ще и на будуче набрати огню, щобъ моцѣйше устояти въ борбѣ жи.

Мы нѣколи не высылали напои „Свободы“ кидати болотомъ навѣтъ на вороговъ нашихъ а все зъ розвагою и пучаючо розбирали рѣкъ, лазучи де крило а де просто. Мы и на дальше станемо вѣрно при тѣхъ самыхъ засадахъ тобого нашою одинокую цѣлю буде добро робучихъ людей. Любимъ будемо правду и справед. вѣсть, а всею сплюжжѣмъ ненавидѣти и поб-

ведливѣсть безъ взгляду на те, вѣдкогобѣ не походила.

То-жъ братя робитники! Въ кого охота постоити за тѣмъ взыскны засады, хто хоче належати до того гурту, котрый мае собѣ выбороти красну долю, най лучить ся зъ нами, най иде подѣ вѣспѣлои крыла „Свободы“, бо чимъ болѣе насъ буде, тѣмъ моцѣйшою стане „Свобода“, тѣмъ скорша наша побѣда.

То-жъ кличемо до Васъ рускй робитники, записуйте собѣ „Свободу“, шпрѣте еѣ вѣдь хаты до хаты, най еи лучъ свѣтла введе ся по

мѣжъ усьхъ Руспновъ въ Америкѣ, а тогдѣ и мы зможемо прибрати „Свободу“ въ ще краспій стрѣй якъ досп и наляти еѣ болѣшимъ розумомъ. „Свобода“ недорого коштуе, лишь 2 дол. на рѣкъ.

Перше число по новомъ рѣкъ розѣплемо вѣсмы нашымъ предплатникамъ тай ще декому, котрыхъ адресы маемо. Дальшй числа посылати лишь будемо тѣмъ, котры надѣшлють предплату.

„Свобода“

Почтовй порядокъ въ Америкѣ.

Только люде несвѣдомы рѣкъ, могутъ выразити ся, що почта американска солидна державна инстиутция. Се неправда! Частѣй крадѣжи почтовыхъ листовъ, а найновѣйшій выпадокъ такий близкы Нью Йорку, доказують зовѣсмы що иншого. Недавно украли злодѣѣ зъ почтового воза, близкы Нью Йорку два повны мѣшкы регистрованныхъ листовъ, котры могли представляти вартость \$100,000. Сей выпадокъ доказуе власне незаконность почты американской, се такыи выпадками не можъ сподѣвати ся навѣтъ въ центральной Африцѣ.

Але мы дивуемо ся, що частѣйше еще щось подобнаго не дѣе ся. Та бо справдѣ! Якъ можна выматывѣ вѣдь американскои почты порядковъ, если уряды по почтахъ занимають люде, не посѣдаючи не то факховаго, але жадного навѣтъ образования. При каждой змѣнѣ президента, змѣняють троху не вѣсхъ урядниковъ по почтахъ и розумѣе ся обсаджають такими людми уряды, котры наиболѣе заслужили ся при выборахъ,

а менче зъ тѣмъ, чи они способны на урядниковъ, чинѣ. — Множество урядниковъ крутитъ ся по урядахъ почтовыхъ, держава платитъ солону и дѣлаго поммо величезныхъ доходовъ зъ почты, мае державу и величезны недоборы. Такъ довго, якъ политичный системъ наладована киншѣе буде подставою публичного житя въ томъ „free country“ мусѣть и подобный злодѣйства дѣятися. Гдѣ не згадати за одну рѣкъ, котра дотычить регистрованныхъ листовъ. Повсюды въ Европѣ, платитъ держава за затрату порученого листу, примѣромъ Австрія платитъ 20 зр. а. в. Въ Спол. Державахъ, а таковы въ Канадѣ почта не водновѣдае за регистрованный листъ. Вкрадуть его злодѣѣ по дорожѣ — пропало, загине вѣтъ на котрой почтѣ, а ты заскаржишь дотычного почтаря, его укарають, а навѣтъ могутъ усунути, але тобѣ листъ пропасть, тай нѣхто шкоды не зверне.

Вирѣшѣмъ сихъ колька увать про почтовый порядокъ, нѣчого иншого насъ не вѣчать, якъ лишь показываютъ наглядно водносинны су- жѣи. Грошь радитъ свѣтомъ. Каждый гонитъ за долларомъ и хапае его прямою дорожю (правно-законною), якъ може, а якъ не може дойти до доллара тою дорожю то хапае его при помочи кривыхъ пальцѣвъ. Каждый жѣ, якъ може — отъ, щобъ болѣе заработать вѣдь другого.

Обкрадѣны певно суть банкиры, значить головны законны рабѣсъ; злодѣѣ, що обокрали вѣдь почтовый може и бѣдолахи, сараки якисъ, котры про себе, въ той спосѣбъ соціалну kwestію розвязують. И чимъ болѣе

первѣность масткова зазначуе, значить, чимъ болѣе буде бѣдныхъ, а масткы будутъ гнити въ рукахъ, колька сотокъ людей, тѣмъ болѣе буде на свѣтѣ крадежей и другй збрѣдѣй будутъ на порядку дневномъ.

Звалѣтъ нашу теперѣшну вавилонску вежу, а повстане на еи мѣсци суспѣльность, котра буде спочивати на принципахъ свободы, ровности и справедливости. Тогды и пожадливости и побудокъ до проступковъ и збрѣдѣй буде незрѣвно менше.

Такъ довго, якъ политичный системъ наладована киншѣе буде подставою публичного житя въ томъ „free country“ мусѣть и подобный злодѣйства дѣятися. Гдѣ не згадати за одну рѣкъ, котра дотычить регистрованныхъ листовъ. Повсюды въ Европѣ, платитъ держава за затрату порученого листу, примѣромъ Австрія платитъ 20 зр. а. в. Въ Спол. Державахъ, а таковы въ Канадѣ почта не водновѣдае за регистрованный листъ. Вкрадуть его злодѣѣ по дорожѣ — пропало, загине вѣтъ на котрой почтѣ, а ты заскаржишь дотычного почтаря, его укарають, а навѣтъ могутъ усунути, але тобѣ листъ пропасть, тай нѣхто шкоды не зверне.

Вирѣшѣмъ сихъ колька увать про почтовый порядокъ, нѣчого иншого насъ не вѣчать, якъ лишь показываютъ наглядно водносинны су- жѣи. Грошь радитъ свѣтомъ. Каждый гонитъ за долларомъ и хапае его прямою дорожю (правно-законною), якъ можетъ, а якъ не можетъ дойти до доллара тою дорожю то хапае его при помочи кривыхъ пальцѣвъ. Каждый жѣ, якъ можетъ — отъ, щобъ болѣе заработать вѣдь другого.

Обкрадѣны певно суть банкиры, значить головны законны рабѣсъ; злодѣѣ, що обокрали вѣдь почтовый може и бѣдолахи, сараки якисъ, котры про себе, въ той спосѣбъ соціалну kwestію розвязують. И чимъ болѣе

культуру и первѣтну литературу, користаючи зъ татарского нападу и иншыхъ варварскихъ народѣвъ, присвоили собѣ повнѣщны Славяне. помѣшавъ зъ финскимъ племенами. Дальше на повнѣщ означивъ бы я другу руску державу Вѣду Русь, котра що до мовы, обычаѣвъ и чистоты словянской крови, дуже спорѣднена зъ властивою Русью. На захѣдъ вѣдь нихъ ажъ до побережа балтійского моря, вырисувавъ бы я Литву. Полуднева часть Ливляндія, цѣла Курляндія, захѣдна часть нынѣшной витебской губернии, се Литва; а всѣхѣна часть Пруссѣ вѣдь Курішъ Гафе и Гумбиненъ, цѣла майже сувальска губернія, болѣша часть виленской, часть гродзинской и цѣла ковенская, се властива Литва.

ПОЛЬЩА, РУСЬ И ЛИТВА.

(Колька словъ по поводу польско-русской угоды.)

Написавъ Йонасъ ЛИТВИНЪ.

IV.

Въ нѣмецкой часописи „N. Y. Morgen Journal“ зъ дня 12. грудня с. р. нѣкій Антонъ Клетте помѣщае статью подѣ загол. „Европа за сто лѣтъ“, въ котрыхъ доводитъ, що давлѣне слабыхъ народностей сильнѣйшими, меншими державами, есть противнымъ природѣ, а насильне накрудуване мовы и правъ ин- ся варварству. Народъ не може быть власностью другого народа. Зъ часомъ жѣ мусѣтъ добити ся политичной свободы, а варварство мусѣтъ загнати зъ поступомъ цивилизации.

Я гложу ся зъ тѣмъ и на будущей мапѣ Европы, котрой п. Клетте ще не означивъ зовѣсмы вѣрно, вырисувавъ бы я на полудни Еврспы одну велику державу вѣдь киргизскихъ степѣвъ до карпатскихъ горъ, вѣдь чорного моря геть ажъ за рѣку Сянъ — се будуча руска держава, властива Русь, котрой имя,

Въ нынѣшнихъ часахъ, коли народы стремятъ до независимости и самостоятельности, кто може сказать, что говорить про щось подобнаго есть чистою утопией-мрією? Кто можетъ сумѣвать ся, чтобы Русины-Украинцы, котрыхъ есть до 30 миллионовъ, котрыхъ характеръ достаточнымъ образомъ, естество, коли надѣе слушныи часть, не могутъ стати ся самостоятельнымъ народомъ? Литовцы такъжѣ числятся на 5 миллионовъ. Маютъ они свою минувѣсть, свою традицію. Характеръ литовского народа зовѣсмы водрубный вѣдь характеру словянскихъ народѣвъ, инша мовы — чому-жъ бы Литовцы мали вѣчно стогнати подѣ чужимъ ярмомъ, подавати ся чужимъ звичаямъ и обычаямъ, учить ся чужимъ мовѣ, жити чужимъ, неприроднымъ житѣмъ? —

(Продовжѣна на другой сторонѣ.)

ЩО ТАКЕ РОССІЙСКЕ ПРАВОСЛАВІЕ?

(Соціологичный очеркъ.)

Написавъ графъ Лелива (Е. Н. Матросовъ.)

(Дальше.)

Перше всего около 1650 р. патриархъ Никоновъ предпринимавъ усунене зъ церковныхъ книгъ и обрядѣвъ богато блудѣвъ, котры были ся вкрали завдяки безграмотности переписывателей. Въ старославянскій текстъ Библии и книгъ богослужебныхъ вкрадѣлось было множество грубыхъ ошибокъ, котры зовѣсмы скривили змысль первѣного текста. Щобъ направити того лихо, патриархъ Никоновъ сировадывъ зъ Атонской горы и другихъ мѣсцъ греческого православія значне число наилучшихъ греческихъ манускриптовъ, посылъ котрыхъ бувъ справедный славянскій текстъ. Въ 1655 и 1666 рокахъ скликавъ вѣтъ два мѣсечей церковны соборы ерарховъ великоруской православной церкви, котры одобрили поправлене патриархомъ церковныхъ книгъ и обрядѣвъ, посылъ греческихъ взорѣвъ, постановили впровадити въ уживане новы книги, а стары выключити зъ уживаня. Колижъ однако новы книги розѣслано по церквахъ державы московской, наступила обстановка зовѣсмы неожиданная: значная часть народа не хотѣла ихъ прияти. Тота часть получила имя старообрядцевъ або раскольниковъ, понеже неприняте новосправленыхъ книгъ жадало захованя старого обряда и старыхъ книгъ, на котрыхъ они будовали стародавнѣ

благочестіе, а самымъ актомъ непринятія книгъ и обрядѣвъ, котры приняла була болѣша часть великоруского народа, вчинили они въ великоруской православной церкви расколъ — роздѣлъ, розрѣзъ. Такимъ образомъ духовна солидарность и згода священства и мирянъ, котры въ старинной Русп творили одну церковь, солидарность, котрую такъ отличалася малоруска православна церковь, та солидарность въ церкви православной великоруской нарушена за часѣвъ Никоновъ и якъ звѣстно не привернена по нынѣшний день т. е. въ протягу майже двохъ зъ половиною вѣковъ. Какъ и чимъ здѣлано той расколъ и хто въ томъ виноватый? Многы видятъ въ великорускомъ расколѣ, котрый жадавъ захованя старинного двораменного креста, старинныхъ богослужебныхъ книгъ, полныхъ ошибокъ, блудѣвъ т. п. доказы злѣчѣня великоруского народа, и его чудовичного консерватизму, цѣлковитѣи китайщины, котра выключаетъ велику можливість поступу и культуры. И дѣйсно, найвиднѣйшій представитель раскола въ ту эпоху, коли вѣтъ новѣставъ, протопопъ Аввакумъ писавъ: „Аще я и несмыслѣнъ, гораздо неученый человекъ, да то знаю, что вся церковь отъ святыхъ отецъ преданная свѣта и непорочна суть. Держу до смерти, якоже прихѣлъ, не предлагаю предѣлъ вѣчныхъ. Де насъ положено, лежи оно тамъ во вѣки вѣковъ.“ Якъ бѣ и не говорити, то та тирада по принципу вража всякому поступови взагалѣ, скриваетъ въ собѣ деякій иншій змысль, котрый повѣдъ что еще недостаточно выясненый. Въ тѣхъ старыхъ обрядахъ, старыхъ богослужебныхъ книгахъ, въ понятіяхъ „старин-

ного благочестія“ взагалѣ, представлявъ собѣ народъ старый, строгій образъ житя великоруского духовенства, его во вѣсмы близкомъ до народу, его тожонномъ зъ народомъ въ житю, котры почали змѣняти ся въ епохѣ Никоновъ. Великоруско-православне духовенство почало въ епохѣ Никоновъ богатѣти, змѣняючи напрасно образъ житя; духовенство то почало стремѣтисъ до привильованого положеня и до политичного влыву, слѣдуючи за примѣромъ житя, який бачимо на духовенствѣ польскомъ и на декотрой части духовенства бѣлорускомъ и малорускомъ. Власне той ригоризмъ и деякій аскетизмъ старинно руского православія найшовъ собѣ въ расколѣ свой выразъ, котрый зъ верха лишь выражавъ ся въ требованю двораменныхъ крестѣвъ и т. п. Великоруска ерархія, котру представлявъ самъ только патриархъ, вмѣсто скликати соборъ и запросити до участи въ нѣмъ не только прихильне собѣ духовенство, але и противны стору т. е. народъ и старати ся розъяснити рѣкъ, водновѣла та ерархія страшными переслѣдованьями. Одною зъ першихъ жертвъ такихъ переслѣдованъ упавъ вже повѣсше згаданный протопопъ Аввакумъ, котрого спалили живцемъ на кострѣ. Такимъ образомъ въ томъ частѣ, коли великоруска ерархія признавала церковь, представительскою религіиной правды въ собѣ самой, значная часть народа великоруского признавала ту саму правду религіиную, заключаючи ся въ самомъ народѣ. Ясно, что ту, на почвѣ народности великоруской встрѣтились два непримиримыя принципы: принципъ клерикальный, представляющий „церковь“, якъ вышшу, независиму духовну власть, котру народъ повиненъ слу-

хати и принципъ національно-демократичный, представляющий „церковь“, якъ сполучность православного руского народа, котрый неизмѣнно хоронивъ батьковскій спадщину. Болѣша часть однако народа стала по сторонѣ такъ званной „господствующей церкви“, а меньшѣсть, водказавша ся вѣдь послуху для тои ерархії, наражала ся на страшны переслѣдованя. Еслибъ було однако удало ся предводителямъ расколу потягнути за собою увѣсѣ російскій народъ, тогды пастырѣ, оставши пастырями безъ овецъ, неволи мусѣлибъ були водказатисъ не только вѣдь переслѣдованъ, щобъ зъединити собѣ „всю церковь“, але навѣтъ вѣдь своихъ правъ и по просту подчинитисъ жаданьямъ народа. Побѣда великоруской ерархії надъ неподчинившою ся частью великоруского народа була безсмыслѣвю побѣдою клерикального принципа церкви, понеже безъ згоды народа, а навѣтъ противъ его воли, перемѣнила старинный „образокъ благочестія“ и безпомощно переслѣдовала вѣсхъ, котры не хѣли подчинити ся такимъ змѣнамъ. Ерархія греко-россійска вже тѣмъ самымъ твердила, що вся сила церкви концентруе ся въ нѣй одной, що власти церковной належать ся всѣ права, а народъ не мае въ церкви нѣчого, кромѣ обязанности слѣдного послуху.

Раскольники еи, старообрядцы, жаловали ся непрерывно, что зъ ними поступаютъ не по христиански: Изъ-за того, что они крестятъ ся иначе и молятъ ся изъ старыхъ книгъ тай за то ихъ тяжело переслѣдуютъ и жгѣвѣмъ палятъ. На тѣ жалобы, представитель тогдѣшней великоруской ерархії патриархъ Иоакимъ, давъ слѣдуючу зъ тну водновѣдъ: „Мы за крестъ и мо-

„SVOBODA“ (LIBERTY) Weekly Paper.

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken and is the best advertising medium.

Published every Thursday at Mt. CARMEL, PA. by the „SVOBODA“ Publishing Co.

All communications should be addressed to:

„Svoboda“
Mt. CARMEL, PA.
P. O. Box 13.

Предплата річна2.00
До старого краю..... 3.00

Всі дописи в гроші про-
симо высылати під адресу:

То „SVOBODA“
P. O. Box 13. — Mt. CARMEL, PA.

НАША ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ ЩО
ТИЖДНЯ В ЧЕТВЕР.

Entered the post office at
Mt. Carmel, Pa. as second
class mail matter.

Купуйте книжки!

В редакції „Свободи“
можна достати слѣду-
ючій книжки:

Написавъ Н. Дмитровъ
ЦѢЛА 10 цѣт.

Якъ чортъ заслуживъ
кусника хлѣба.
ЦѢЛА 10 цѣт.

Образки зъ Америки.
Написавъ Бузько.
ЦѢЛА 10 цѣт.

Народный рухъ Ав-
стро-Угорскихъ Ру-
синъ Ч. І.
Написавъ М. Павличъ.
ЦѢЛА 15 цѣт.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“.

(Продовжене зъ стороны першої)

Въ послѣднихъ рокахъ чи-
мало вже давѣйше нево-
леныхъ народностей добо-
роло ся своихъ народныхъ
правъ, вѣдзискають ихъ в
Литовцѣхъ будыто наслѣдкомъ
политичныхъ переворотѣвъ и
подѣловъ, будъ черезъ на-
рѣдментарный розвѣй, чи
якимъ иншимъ способомъ,
та намъ байдуже про вы-
боръ способѣвъ, мы подемъ
до своихъ цѣли тою дорогою,
котра насъ до неї найскор-
ше и найлегше допрова-
дять.

Прирѣвнюю ту народи-
до родѣвъ, деревъ. Коли ка-
лина, дерево, осѣвѣе въ
литовскихъ и русскихъ нѣ-
сняхъ, пося довоги и о-
троп зими, выпускае ли-
стки въ тешлыхъ, полудне-
выхъ краяхъ, ждемо, що
невдовзі и на півночі за-
цвѣте, щобъ лишь скорше
весна, вѣдповѣдний часъ
насибѣвъ.

Те саме буде и зъ нами,
зъ нашими народностями.
Правда, не богато Литов-
цѣвъ замешкуе Сполученій
Державы, близько 100 ты-
сячъ. Недавно они ту посе-
лили ся, а що найважнѣй-
ше, дуже мало мѣжъ ними
образованыхъ людей. Всѣ
робѣтники, однакъ дивля-
чися на ихъ письменство, на
ихъ организаціи, можна ба-
чити ясно до чого стремити
та часть литовского на-
рода. До чого стремити часть
народу, до сего стремити и
стремити буде цѣлый на-
рѣдъ, бо має ти саміи жи-
вотный соки, того самого на-
родного духа.

Въ пруской Литвѣ, де
Литовцѣ до послѣднего ча-
су голосовали за нѣмец-
кими консерватистами, при
будучихъ выборахъ, задуму-
ють вже мати своихъ ли-
товскихъ послѣдовъ въ обо-
ихъ цѣсарствахъ. Який ягоди
дозрѣли на двоихъ галузяхъ
литовской калины, такі доз-
рѣють незабаромъ и на ин-
шихъ, бо всѣ галузи суть
той самоїи натуры.

Братя пося бажанъ и
напрямъ, Русины и Бѣло-
Русины Намѣры Россіянъ—
Москалѣвъ и Поляковъ не
суть передъ нами закрытіи
— они суть сильніи, а насъ
уважають за слабшихъ и
хотятъ насъ знищити, а
щобъ мы самостійно розви-
вали ся на се нѣколи не
позволятъ, если мѣжъ насъ
до сего не приневолимо. Якимъ
оружіемъ воюють наші во-

роги противъ насъ, такимъ
повинни и мы воювати. О-
ни лущать ся, а мы и собѣ
повинни лущати ся.

Тако передъ 500 роками
Литва, Бѣла Русь и Мала
Русь (майже цѣла) були
случаеми и творили одну
велику и могучу литовско-
руську державу. Були то ста-
рий варварскій часъ, а однакъ
не було тамъ жадного пе-
ресѣдованія ані народ-
ностей ані релігій. Поганскій
литовскій князь будовали
церкви для своихъ русскихъ
жѣнокъ, а литовскій и рускій
придворный бояры, вѣжды
литовско-рускихъ войскъ
бесѣдовали на обоихъ мовахъ:
литовской и русской. Если
въ варварскихъ часахъ Лит-
ва и Русь потрапили жити
въ згодѣ и єдности, то да-
леко скорше потрапили бы
и теперь. Если тоді не було
тамъ у жадной зъ тыхъ на-
родностей захлапныхъ, па-
жерлпыхъ и фанатичныхъ
намѣровъ, тымъ больше не
було бы того и теперь. Менѣ
все на гадѣ уніи любинь-
ска, вѣдъ котрой Поляки за
для лучности зъ Россіянами
вѣдѣтупають, однакъ насъ
Литовцѣвъ, Мало-Русинѣвъ
и Бѣло-Русинѣвъ тога уніи
могла бы лущити и на даль-
ше. Тройця, хотъ вѣдмѣнна,
лишила бы ся, а мріи По-
ляковъ вѣдбудувати державу
вѣдъ Балтійского моря до
Чорного моря мы найлегше
могли бы здѣйснити. Держа-
вы суть організаціями а
якъ всѣ иншіи организмы, ма-
ють свой вѣрѣст и свой ко-
нецъ. Безъ сумнѣву цынѣш-
на російська держава, кот-
рої розвѣй такъ скорый а
неприродный, бо основаный
на тирани, противный иде-
амъ сучасныхъ часѣвъ, а
складъ державного тѣла
рѣвножъ неприродный, бо
зложенъ зъ чимало рѣж-
ныхъ народностей: не може
дѣлѣти.

На звалищахъ сучасного
московского велѣта, коли
розсыпѣ ся, якъ колѣса на
звалищахъ римского велѣта,
поставити новій политичный
организмы, зайдуть новій
комбинаціи, новій угоды,
котрій чейже не будуть о-
перти на перестарѣлыхъ
традиціяхъ ані любинь-
ской уніи, ані напвѣной не-
розлучности супружеской,
ані невѣрной тройці; лишь
на братерской, добровѣль-
ной лучности въ цѣли са-
мопомочи и самоохорони,
якъ рѣвній зъ рѣвными и
вольній зъ вольными.

ВѢСТИ ЗЪ КАНАДЫ.

Brokenhead, дня 6. грудня 1897.

Почтенна Редакція!

Упрашаемо о ласкаве у-
мѣщене наступаючихъ слѣвъ
кѣлька въ ломахъ милоп-
намъ газетѣ „Свободѣ“, вѣдъ
насъ Русинѣвъ изъ закутка
канадійского Брокенгедѣ.

Дуже намъ часами прикро,
читаючи въ „Свободѣ“, що
нашихъ братьевъ Русинѣвъ по
всѣхъ новозаложенихъ ко-
лоніяхъ вѣдѣджають дуже
часто гостѣ розличного рода,
а то священники рѣжно
вѣры, агенты—смотрѣтелѣ,
прикащики и иншіи не-
потрѣбніи драпи, а навѣтъ
и его Высокое Влатородіе
Mr. Schulz, ц. к. конзулѣ
панства австрійского, то-жъ
обсмотрѣвъ нашихъ Русинѣ-
въ въ Yorkton, Dauphin(?)
и Edmonton. А напоследѣдъ
читаемъ, що кромѣ тыхъ
почтенихъ людей, зачина-
ють тамъ загощувати и во-
дунники, шукаючи всякихъ
способѣвъ, щоби вырвати
послѣдній долларъ бѣдному
хлопови.

А до насъ, хотий живемъ
такъ близко головного мѣста
Винніпегъ, бо йно о 35 миль
англійскихъ, а однакъ нѣ-
хто, якъ бы замовпѣ або
зачаровавъ, ані живий духъ
не загляне. Вирадѣть обѣ-
демо мы ся безъ такихъ го-
стей якъ ти послѣдній, але
однакъ радѣ-бисмо у насъ
видѣти хотий разъ нашего
русского священника, а мно-
го ихъ кружило вже въ около-
ло нашої осады, а до насъ
анѣ рушь. Жаль маємо имен-
но йно до одного священ-
ника, котрый меншае май-
же вѣдъ року въ Винніпегъ
на Ross Ave. 466, а до насъ
не ласкавъ нѣколи загости-
ти, думаемо, що нашь отецъ
духовный довѣдавъ ся, що
мы не болячи и тому не
насъ не ласкаво загостити,
заго дожджае до насъ дуже
часто священникъ Нѣмецъ,
або р. к., а нѣколи еще не
кридывавъ собѣ на насъ.
Живе насъ тутъ до 73 фа-
мелій католическихъ, скла-
дючи ся зъ троихъ наро-
довостей т. е. Русинѣвъ,
Поляковъ и Нѣмцѣвъ.

Земля у насъ дуже уро-
жайна и красна, лѣсовъ ма-
ємо подостаткомъ, а сѣна
ростуть тутъ красно, що
якъ рѣдко здыбати, однимъ
словомъ нѣжного намъ тутъ
не бракуе якъ толькѣ зъ
сотню нашихъ братьевъ Ру-
синѣвъ, а въ тойчасъ наша

була бы выграна, бо сей-
часъ малпысьмо и гостей
зъ часта и церковъ борзень-
ко, а школы то ажъ три на
веснѣ будемо жати, въ тогда
намъ бы йно Всемогущого
о здоревле просити. А если
насъ нашіи брати Поляки
выпередять и поставлятъ
костель, въ тойчасъ мы му-
симъ зъ часомъ стати ся
Поляками и нѣколи нашої
св. церкви тутъ оглядати
не будемо.

Отже Братя Русины не
зважайте на розличій вѣд-
мовы негодныхъ подшеп-
никовъ и агентѣвъ, але йду-
чи до Винніпегъ вступити
до насъ по дорожѣ до Broken-
head, а кождый зъ насъ радо
васъ привитае и погостить
ведля своей можности, а по-
при томъ и щось корыстно-
го довѣдае ся.

Есть мѣжъ нами еще мно-
го Англиковъ, котріи для
незнанихъ намъ причинъ,
радо бы свои фармы спро-
дали и то за дуже таньо.
Много у насъ еще землѣ не
займаючъ, а хто бы зъ васъ
братя хотѣвъ собѣ фарму
выбрати и мѣжъ нами за-
мешкати, нехай спѣшитъ до
насъ зъ весною и зъ півною
капзю. Здавѣ бы ся намъ
конечно и добрый музыканъ,
щоби загравъ, най бы собѣ
наша бѣда австрійска зъ
американскою часомъ по-
танцовала.

Поздоровляемо васъ всѣхъ
братѣвъ Русинѣвъ, жиливи
вамъ други Русины въ Бро-
кенгедѣ, Beausejour, Man.
Canada.

Лука Керикъ.

До дописи д. Луки Ке-
рика, я обовязаний подати
де-якій поясненія:

Фактъ есть, що я въ часѣ
мого побуту не бувъ ані
разъ на націй колоніи въ
Brokenhead, а то зъ тої
простой причини, що не
стало въ мене часу, хотъ
якъ я бувъ радѣ заѣхати
тамъ, якъ я се и лично д.
Л. Керикѣвъ обѣцявъ. Не-
только въ Brokenhead, але
ще и на больше нашихъ
колоніяхъ я не мѣгъ бути.
До сего часу я еще не бувъ,
кромѣ Brokenhead — въ Go-
nor, Pleasant Name (Stone-
wall), Saltcoats, Beaver Lake,
Grenfell тай и коло самого
Winnipeg въ St. Norbet мен-
шаютъ нашіи люди, а я по-
мимо найщпрѣйшої волѣ
не мѣгъ бути. Вже таки
наибольше менѣ жаль, що

не мѣгъ я побачити ся
нашими найстаршими колѣ-
ністами въ Grenfell, але годѣ
— прожю, то еще ихъ по-
бачу, годѣ було, годѣ и
тяжко д. Керикъ. Вы тамъ
на мѣсці, то маєте понятіе,
що значить обѣдговати такіи
колоніи, якъ Stuartburn,
Dauphin Yorkton и Edmon-
ton! Та ще не штука свя-
щенникамъ другихъ народ-
ностей йздати, але нашою
то таки така сама бѣда, якъ
бы д. Керикъ выбрали ся
въ ти далекий дороги, а въ
дома забули моюнку зъ
грѣшми. А знаете, чому я
на зиму выѣхавъ зъ Канады?
Та скажу вамъ по просту —
не було въ що убраться ся
той... тай... йти не було
що... А теперь вы думайте,
чому я до васъ не мѣгъ
заѣхати, тай дорѣкайте менѣ
такими болочими докорами.

Я знаю, що се кождый
человѣкъ на момѣ мѣсці
у нашего народу тикѣи по-
дыки дослужитъ ся.

О. Несторъ Дмитровъ.

НОВИНКИ.

Спростоване.

Подаемо до вѣдомости у-
рядникамъ „Р. Н. Союза“,
що пѣвѣрѣчна конвенція не
вѣдбуде ся дня 31. с. м.,
але ажъ въ януару. День и
мѣсце подамо въ слѣду-
ючымъ числѣхъ.

Повѣсивъ ся на Иисусъ Христѣ.

Въ малѣмъ французкомъ
мѣстечку Мазаметтѣ запапо-
вало великезворушене. На
площадѣ Нотр-Демъ повѣсивъ
ся якийсь човѣкъ на вели-
комъ крестѣ, що бувъ тамъ по-
ставленый на памятку мисіи.
Шнуръ обвязавъ самоубій-
никъ Иисусѣи Христѣи на
пшю, а его уста були при-
отворены до рѣчи Христѣи.
Навѣтъ свой капелюхъ на-
садивъ самоубійникъ Хри-
стѣи на голову.

Новый вынаходъ

Англійскій электро-тех-
никъ, Камъ, зробивъ новый
вынаходъ на поли электро-
техники. Мае то бути рѣдъ
телефону, котрымъ однакъ
не устно а письмено пере-
дае ся вѣсти. На другѣи
стациі е зновъ вѣдповѣдний
приладъ, котрый, вмѣсто пе-
редавати вѣсти голосомъ,
пише автоматично на паперѣ.
Зъ концемъ сего року має
бути такий апаратъ вѣд-
данный до ужатку публі-
кѣ.

Бдите яблока.

Одѣнь ученый Нѣмецъ
водитъ, що хто хочъ
сильный нервы и здор-
мозыкъ, повиненъ якъ най-
больше йти овочѣвъ. Пре-
дѣлѣтъ припороучае йти
яблока, бо како, що яблока
мають въ собѣ много фосфо-
ру, котрый причиняе ся
много до будовы нервѣвъ
и мозгу. Яблока такожъ,
твердитъ той ученый Нѣ-
мецъ, причиняють ся много
до травленія. У кого отже
слабый желудокъ, не може
травити, най йти яблоки,
але дозрѣлы и здоровыя ябло-
ка. — А може бы и редакторъ
„Свѣта“ пошловъ за пора-
дою того Нѣмця? Пшучи
на „Свободу“ здало бы ся
ему большо фосфору.

„Фрі бірѣ“ въ Африцѣ.

Въ захѣдной части Африки
ростутъ пальмовыя дерева,
котрій выдаютъ зъ себе пиво,
подобне до нашего меду до
питя. Але най собѣ зновъ
нѣхто не думаетъ, що выдо-
бути пиво зъ такого дерева
есть дуже легко и скоро.
Треба вдрати ся наисам-
передъ на таке дерево ажъ
до верхка, вывертѣти въ
нѣмъ дѣру и чекати що най-
менше 10 до 12 годинъ, доки
пиво не натече, щоби можъ
порядно винти ся. Но, будь
якъ будъ, такий дерева при-
дали бы ся и у насъ, а
именно для тыхъ, що то на
„книжку“ любятъ нити. —
Ану, панове салбонисти, по-
радите но нашимъ „удѣ-
лымъ костюмерамъ“ о той
блаженной країнѣ.

— Въ Олифантѣ, Па.

Вже давно истнувала руска
читальня, ба мала она на-
вѣтъ красну библиотекѣ. Зъ
часомъ однакъ засѣдѣли
по троха, бо денекотри на
совѣстній людѣ порозбѣрали
книжки и не було до
тати. Щоби зарадити тому
лиху зѣбралъ ся минуицѣи
недѣлѣ хлопцѣ Олифантѣи
въ руской галѣ и постано-
вили воскресити стару чи-
тальню, та надали еѣ ями
Маркіана Шапкевича, звѣсно-
го прхильника простого
люду и того човѣка, що
не одно перетерпѣвъ и май-
же зо свѣта пошловъ за тѣ,
що поважались першіи пи-
сати простою народною мо-
вою. На початокъ вписало
ся 46 членѣвъ. Сходины бу-
дуть вѣдбувати ся въ домѣ
ч. Ю. Хилыка, звѣстнаго на-
триѣта и касіера „Р. Н. Со-
юза“.

литву не палимо и не пересѣдѣмъ, — палимо
за те, що насъ называють еретиками и не по-
випують ся святой церкви, а крестѣтъ ся
якъ хочете. Ясно, що подѣ „святою церковю“,
розумѣла великоруска ерархія лишь церковну
власть въ еи особѣ заключившу ся, больше нѣ-
чого. Если однакъ мы замѣтили повѣше, что
патріархъ Никонъ голосѣвъ и боронивъ клер-
кального принципу церкви, якъ высшій духов-
ной власти, котрой народъ обовязаний повин-
ватъ ся, то мы обовязані разомъ зъ тымъ пока-
зати, що власть ту, той найвидѣльнѣйшій изъ ера-
ховъ великоруской церкви, бувшій селянскій
сынъ, основувавъ ту власть не на мисіи свои
выше, не на старинной традиціи, але на той
высотѣ образования, на томъ авторитетѣ знаня,
на томъ значѣннѣ образования, яке вѣнъ самъ въ
великой степени посѣдавъ. Въ томъ именно
змыслѣ вѣнъ говоривъ постоянно, що хотъ вѣнъ
по роду Русинъ, але по образованию и вѣрѣ
Грекъ. То его образование было однимъ зъ на-
лучшихъ плодѣвъ греческого образования того
часу и вѣру православну, освѣчену свѣтломъ
такого образования, называвъ вѣнъ вѣрою грече-
скою въ томъ именно змыслѣ, уважаючи спра-
ведливо пося его поглядѣ, представительского
тока вѣры высшу церковну ерархію и велѣтъ
за тымъ повиненъ ити зѣ стороны народа безу-
словный послухъ и подчинене ся учительско-
му авторитетѣ „святой церкви.“ Зло заклю-
чалъ ся лише въ томъ, що той учительскій
авторитетъ разъ збудувъ и вмѣсто духовно-
моральнымъ впливамъ на роскошны-
ковъ, вѣнъ впливавъ на нихъ кострами и тор-
турами. Въ наслѣдокъ такихъ варварскихъ мѣръ,

якихъ уживано противъ одной части велико-
русского народа, авторитетъ церкви православной
на Великой Руси бувъ майже разъ на все уби-
тый.

Если такимъ чинѣмъ идеи и стремлѣнія па-
тріарха Никона не були клерикальными въ томъ
змыслѣ, якъ мынѣ понимаемо клерикализмъ;
если вѣнъ основувавъ авторитетъ церкви на томъ
образованнѣ, якимъ въ ти часы на Велико-Руси
вызначало ся одно лишь высше духовенство
и тою духовно-моральною просвѣтою, яку оно
лишь одно могло дати народѣи, если тога оди-
нока образуючо-просвѣтна сила великорусского
народа той эпохи манала до звѣсної самостѣи-
ности и независимости, то зъ того и выходитъ,
что непорозумѣние такой знатной и пересвѣдче-
ной историчной личности, якою бувъ патріархъ
зъ самодержавіемъ царской власти, было не-
минуимъ. Абсолютне правительство московской
державы того часу не могло терпѣти побѣчи
себе жадной самостѣиной вѣдъ неп хотъ лишь
въ малѣи степени независимѣи сусѣднои влас-
ти, а въ томъ числѣ навѣтъ и самостѣиной и
независимѣи церкви. Розгравъ ся звѣстна инте-
ресна борба мѣжъ патріархомъ Никонѣмъ, тымъ
хлопскимъ сыномъ, сорозмѣрно въ десѣтъ моло-
домъ вѣдѣ дойшоимъ до патріаршого пре-
стола и царемъ Алексіемъ Михайловичемъ. Якъ
знаемо, царъ Алексій Михайловичъ вѣдзначавъ
ся добродушностію и лагодностію, и такъ рѣ-
шуче и поважне непорозумѣне его зъ патріар-
хомъ зовѣмъ не было его личнымъ непорозу-
мѣнемъ зъ найвысшимъ сракомъ и головою ве-
лико-русской церкви; а якъ разъ на оборотъ.
Оно было непорозумѣнемъ абсолютного прав-
тельства, котре склало ся подѣ деморалѣзуючимъ

вплывомъ татарского ярма и по части пося
татарского образа зъ претенсіями высшѣи ве-
лико-русской ерархіи на самостѣиность и незави-
симость церкви, подѣ котрою она понимала го-
ловно выключно лишь церковный клиръ и ду-
ховный станъ, приймаючи лишь по части на
выглядъ знатѣйшихъ сыновъ церкви зъ высшого
боирства. Наслѣдкомъ борбы патріарха зъ ца-
ремъ, була передача Никона судови окремого
собора. Той соборъ подѣ головнымъ предѣ-
тельствомъ греческихъ патріарховъ зѣбравъ ся
въ Москвѣ 1667 року, числячи на помѣчь Гро-
ковъ. Патріархъ Никонъ, не зважаючи на свой
великій разумъ и вѣстросное образование, зовѣмъ
позабувъ на тѣ, что Греки, здеморалѣзаванъ
турецкою [неволею, перестали бути тими Гре-
ками, якими они були въ краснихъ періодахъ
своей исторіи до завоюваня Константинополи и
унадуку Византии. Рѣвножъ и Русь такъ велика
якъ и мала зовѣмъ не були тими до монголь-
ского нападу, чимъ они стались опѣсля подѣ
деморалѣзуючимъ впливомъ монгольского ярма.
Греческій патріархъ-митрополитъ, проводивши
на соборѣ, воднесли ся до непорозумѣнія Ни-
кона зъ царемъ, або сказавши яснѣше зъ прави-
тельствомъ московской державы, зовѣмъ инакше,
нѣжъ вѣнъ того сподѣвавъ ся. Папѣи Литаридъ,
митрополитъ Газесій, обьявивъ слѣдуюче подѣу-
дѣи московскому патріархови: „дѣи головы
московского орла на державномъ гербѣ, непере-
инованнымъ зъ Царгорода въ Москву, означають
собѣи дѣи верховной власти въ рѣвнѣи мѣрѣ и
неподѣльно преслугуючій самодержцѣи, а имен-
но: власть надѣ державою и власть надѣ цер-
квою, зарядъ свѣтскимъ справами и справами

духовными, зъ чого выходитъ, что православный
царъ одѣнь и самъ по собѣ держитъ всяку пов-
ну власть на земли, та что кромѣ одного Бога
надѣ нимъ нема вже старшого.“ — Соборъ осу-
дѣвъ московского патріарха за спротивлене ся
свѣтскому правительству и зложилъ его зъ па-
тріаршого престола. Лишь тогдѣ понявъ одѣнь
зѣ знатѣйшихъ достойниковъ руской церкви,
якъ вѣдносятъ ся до церковного идеалу пред-
ставителѣи той самоїи „греческой вѣры“, до кот-
рой вѣнъ себе все приписывалъ, повтаряючи
безустанно: „хотъ я зъ роду Русинъ, але по
образованнѣи вѣрѣ — Грекъ.“

Зъ усунѣмъ Никона, одного зъ найзнатѣй-
шихъ московскихъ патріарховъ, справа незави-
симости велико-русской церкви вѣдъ московско-
россійской державы була въ концѣи убита. Ве-
ликоруска церковь стае ся попросту частиною
державного организма, и такимъ способомъ зѣдѣи-
сние ся безповоротнѣи той принципѣи цѣлковитѣи
уелѣглости церкви державной власти и свѣтскому
правительству, котрого въ такъ яснѣи и опре-
дѣленѣи формѣ проголошено на выжъ згаданѣи
московскомъ соборѣ 1667 року. Зване и стано-
виско московского патріарха вѣдъ того часу за-
чинае тратити всяке значѣне и великѣи майже
змыслъ. О патріарсѣи Іоакимѣ, томъ самѣи,
котрый на жалобы старо-обрядовцѣвъ вѣдповѣ-
давъ, що палѣтъ ихъ не за вѣдмѣнне крестне
знамя, а за непослухъ святой церкви, на-
рѣдъ бесѣдувавъ: „Який зъ него патріархъ!
Жѣи зѣ офѣры, то спати бы ему та йти, пль-
нувати манѣи и бѣлого колпака, а про инше
най его голова не болитъ.“

(Дальше буде).

Безгучий каноны.

Американский полководец, Гумберт, велявший тым, по вынайшовъ способъ стрѣляны зъ канонъ безъ гуку. Вонъ каже, днесъ можна войны пропрати и забивати людей на наименшого гуку и мѣдери. Артилеріи треба лопть добре укрѣтити щобъ неприятель не могъ бати, а тогда не буде знагвоздки стрѣляють. Рокъ се при стрѣлюю урати ся буде бездымного поху. Примѣнене такихъ канонъ въ войнѣ воддасть лху услугу воюющимъ, разъ, що буде можна и докладно команду оффисовъ, а и оденъ другого не видѣти, бо дыму не е. Гумбертъ каже еще, можъ буде запровадити арміи и безгучный ручны шки. Що ти люде еще вынайдутъ?

ПОСМЕРТНИ ВѢСТИ.

1. декабря упокоивъ Оппенгеймъ Шурмъ, родомъ зъ Галлицы, Домниці, ясельского уту. Небощикъ належавъ братства пм. св. Киріла Стодія въ Mayfield, Pa. членомъ „Руского-одного Союза“.

Вѣсти робѣтничѣ.

New Castle, Pa. Въ тую дрововни підвищенію о 10 проц., що до дивувала робѣтничѣ, бо не говорено о томъ. Новопобудована фабрика близъ четверть мильна незадовго буде повати робѣтничѣвъ. Greenville, Pa. По শেষичномъ застою росе ся по новомъ роцѣ ни въ фабрицѣ Atlantic & Steel Co. Буде занято 400 люда. Chicago, Ill. Фабрика-роту и цѣяковъ, котри мунуть злати свои бізъ въ одно, успокоютъ въ товариштвѣ, маючихъ самыи підприємства, те робѣти они того въ ихъ конкуренційныхъ, а въ цѣли зменшенія въ продукцій и большъ зноспнъ торговель зъ заграницею. На чового тросту стоить Нью-Йоркѣ синдикатъ J. P. Morgan & Co. Kokomo, Ind. 1600 керѣвъ въ мѣсцевыхъ рнѣяхъ и въ Elwood зго-си на предложене ком-і робити на акордѣ а ули до робѣты. Въ Нью Йорку сѣтъ 297, робѣтничѣвъ. Зъ нихъ ке 100,000 безъ занятія, имо великого браку ро-шовъ, що заняты по-хъ, бюро робѣтничѣ о дати роботу лишь 841 въ мѣс. дец. Alexandria, Ind. Зъ 18. январія зачне ся ти по всѣхъ мѣсцевыхъ рнѣяхъ, котри затрудня-1,200 робѣтничѣвъ. Manchester, N. H. Pa. заводняныхъ фабрикахъ у, Stark & Jefferson, въ-хъ робѣти 11,000 ро-бѣтничѣвъ, оголошено зни-же платѣ о 10 проц. зъ 1. январ. Такъ само-лено зъ 9000 робѣтничѣ въ фабрицѣ Amoskeag.

Patterson, N. J. Въ вар-статахъ William Strauge Co. застрѣйковали ткачѣ, опира-ючися зниженю платнѣ. Въ Meding Manufacturing Co. застановили такожъ роботу и жадають 10 процентового підвищени. Milwaukee, Wis. Фа-бриканты паперу зъ дер-жавъ Wisconsin, Michigan, Indiana, Ohio, злучили ся въ одну компанію, щобъ не допускати що разъ большо-го зниженія цѣны за папѣръ. Фабрики паперу зъ веход-ныхъ державъ мають такожъ приступати до того тросту. Въ Indianapolis, Ind. Выбудовано приютъ для о-свободженыхъ вязнѣвъ, де они мають перебувати такъ довго ажъ не выстарѣють ся имъ работы. Въ Homestead, Pa. Всѣ стальовнѣ булѣ замкненѣ до 27. с. м. Теперь робѣти ся дуже добре. Rochester, N. Y. Двѣ-ста Италиновъ, затрудне-ныхъ при каналѣ Lake Erie, незадоволенѣ зъ платнѣ 12 1/2 цента за годину застрѣйко-вали та и змусили ще 300 робѣтничѣвъ въ State Book до застановленія работы. Зъ топъ причины приказано Ита-линовъ арештовати, однакъ теиерь побѣкутъ ся розру-хѣтъ тымъ больше, що въ Port Byron выдалено дуже богато робѣтничѣвъ зъ ро-боты. Дня 23. с. м. водбула ся въ Питсбургу конвенція майнерѣвъ зъ дистрикту Питсбургского. Радпи надъ запровадженемъ однаково платнѣ по всѣхъ майнахъ, але зъ причины различныхъ трудностей, зъ якими та справа сполучена, не могли прийти до повного результа-ту. Ухвалено за то побера-ти водъ робѣтничѣвъ даль-ше по 10 цт. податку, ко-трый призначений на удер-жане страйку противъ New York & Cleveland Gas Coal компаніи. Конвенція компані-товъ и майнерѣвъ, на кот-той мае управлѣннати ся платню майнерску на оденъ рокъ дальше, скликала на 15. январа до Columbus, O. Зобачимо, якъ погодять ся чи не погодять ся робѣтничѣ зъ панами, бо ти остатнѣ напередѣ говорятъ, що анѣ не снѣтъ ся имъ платити больше за тону, якъ до те-перъ було. Hazleton, Pa. J. J. Rig-меу, представитель фѣрмы Haddock & Shork крутивъ ся въ тѣи околици за май-нерами до копалень въ Gal-ton Va. До сего часу пра-цювали тамъ чорнѣ, але вод-правили ихъ, бо послѣа пе-рекванія компанія бѣлѣй ро-бѣтничѣ суть больше выт-ревали въ работѣ. Въ державѣ Нью Джер-зі зложитъ ся трѣть моло-дѣи зъ заводныхъ капі-таломъ 15,000,000. Carnegie, Steel Co. За-думе побудовати въ Mun-hall коло Homestead най-большѣй фабрику бѣлонъ бля-хъ, якихъ ще що до размѣ-ру нема въ Америцѣ, щобъ можна успѣшнѣйше конку-ровати зъ заграничними того рода підприємствами.

Запрошене.

Мнемо честь запросити всѣхъ Русинѣвъ въ Elmira и въ околици, а такожъ Бра-товъ нашихъ зъ Binghamton и зъ Cross Fork на торже-ственне посвящене дзвона, котре водбуде ся въ Недѣлю дия 9. январа 1898 р. въ напѣи руской церкви на Elmira Heights, N. Y. ДЕРЖОВНА РАДА.

Де-що цѣкавого.

Зъ Лондонскихъ у-лицъ выметуть рѣчно 65 ты-сячъ тонъ смѣти. Въ Швайцаріи припа-дае одна корчма на 132 меш-канцѣвъ. Въ одномъ костелѣ въ Чикаго водбувають свое бо-гоослужене жиды и баптис-ты. Жиды въ суботу а ба-птисты въ недѣлю. До купы, Русины, до „Р. Н. Союза“, а буде въ насъ свѣла! Поставитъ собѣ зъ новымъ рокомъ присту-тити конче до „Союза“. Знайте, що чотыри до-бре редагованыхъ газетъ суть сильнѣйшѣ, якъ 1000 багнетѣвъ. Недавно въ Sacraments, Cal. умерла 119 лѣтна Ні-герка. Найбольшѣй дѣяментъ на свѣтѣ есть въ Лондонѣ. Якъ би хто мавъ 5 миліонъ дол., то може го купити. Въ Иѣмечинѣ выхо-дитъ большѣе якъ 5500 ча-сописей. Клей выробляють зѣ старонъ шкѣры. Монахинѣ по перед-мѣстѣхъ Мондону ѣздять на байсиклахъ. Въ Англіи 6,220 же-лѣзнодорожныхъ стаций (дѣпъ). Именъ Hoffman етъ въ Питсбургу около 750. Въ одномъ Париж-скомъ шпиталю можна ви-дѣти цѣкаве дѣти. Якъ на-родило ся, то важило 5 а по кількохъ рокахъ 60 кі-льограмѣвъ.

СМѢХЪ И ПРАВДА.

ВОДПЛАТИВЪ.

Нанѣ ударивъ хлопъ лѣ-скою по плечахъ за те, що хлопъ батономъ стягнувъ осла. Хлопъ поскромѣвъ ся по плечахъ, обернувъ ся до осла и знявши капелюхъ сказавъ: Не знавъ-емъ того, що пацѣ оселѣ мають такъ до-брыхъ прѣятелѣвъ мѣжъ па-нами.

ВЪ СУДѢ.

Судія: — Но теперь ска-жѣтъ менѣ, чимъ васъ хотѣвъ обжалованный перекупити, щобысьте нѣчого передѣ су-домъ не збывали? Чимъ вѣнъ вамъ хотѣвъ заткати губу? Свѣдѣокъ: — Двома новы-ми сорочками и старыми штанами.

ЗАПЛАТА.

Швецъ подае панови ра-хунокъ. Чисъ нѣчого еще не доставъ? — пытае панъ. Достѣвъ-емъ два штур-хандѣ водъ пана экономъ, прошу леного пана, — вод-повѣдае швецъ.

НА ДОРОЗѢ.

Гарасимъ: — Слава Иису-су Христу, а где идете куме? Гроцъ: — На вѣки вѣковъ, по горѣвку.

ВЪ СУДѢ.

Судія: А вы пощо при-несли тую палку зъ собою? Обжалованный: Та бо ка-зали менѣ, щобымъ поста-равъ ся о средства обороны.

Докторъ: — До чорта, я-ка-жъ худоба сперевертала зновъ менѣ паперы? Служниця: — Панѣ до-кторова, прошу пана!

Хто хоче читати правдиво хлопску газету та довѣ-датись якъ тамъ братя въ краю борють ся зъ своими ворогами, нехай запише собѣ газету: „ГРОМАДСКІЙ ГОЛОСЪ“. Коштуе \$1.50 на рокъ. *Платити треба напередъ. *Замовляти можна черезъ редакцію „Свободы“.

Друкарня „Свободы“ вы-готовляе дуже точно, скоро и дешево всякѣ рѣчи, якъ: тикеты на балѣ, выравки, статута для Братствъ; во-дозвы, листы и въ загалѣ всякѣ рѣчи входячы въ кругъ дѣлѣнія друкарнѣ, въ мо-вахъ: руской, польской и словацкой.

АНТОНІЙ ОНУЩАКЪ 214 W. Lloyd, Str. — SHENANDOAN, PA. — *Рускій готель.* Чп вы вже люде не пе-рестанете ходити по чужихъ готеляхъ и спомогати своимъ центамъ другой народности? Та по що шукати чужихъ богѣвъ! Дивѣтъ добре по Шенандорѣ, а певно знай-дете своего чолѣръка, въ ко-трого и вино и віска и пиво и теиерь и другѣ добры и все свѣжѣе напитки, а услуга чемни, бо все-жѣ то у Ру-сина. А ще який то Русинъ? Кождый его дуже добре знае. Та-жѣ то Антоній Онущакъ. Пу и якъ-жежѣ не зайдете до него? — Грѣхъ бы бувъ смертельный якъ бы вы Ру-сины въ Шенандорѣ омпна-ли того щирога Русина.

РУССКІЙ ГОТЕЛЬ *Іосѣфа Осеняка* въ ОЛИФАНТЪ, ПА. Чи знаете хлопцѣ, що Іосѣфъ Осенякъ мае готель на River Str. коло руской церкви въ Олифантѣ? — Ану идѣтъ подивитися, якъ красно у него. Салѣ красна на забавѣ. Пиво и всѣ иншы напитки все свѣжѣе, ажъ мило выпити и забавити ся у своего.

HENRY FREY PHOTOGRAPHER 421 Lackawanna Ave. Scranton, Pa.

Хочешъ мати красну фотографію, вѣр-ный портретъ, зайдѣ до того фотографа. Берташъ зѣ сѣмью зайдѣ зъ жѣнкою до него, дай ся зѣпнати, а будешъ мавъ на цѣлѣ жѣте памятку. Машъ лѣдну дѣти-кай фотографовати у него, а будешъ мати красны образъ. Сѣтъ у Васъ брат-ство, най зайдѣ до того фотографа, а водъ Васъ зробѣти фотографіи и портреты, якъ хочете. — У него рѣшорѣднѣ фотографіи и портреты можна замовити и то не дуже умиркований цѣнѣ. — За роботу гарантуе.

РУССКА ГРОСЕРІЯ! Нашъ чолѣвъкъ честный и порядный Яковъ Гамбалъ въ OLYPHANT, PA. на Race Str. мае сторъ. Достанете у него все потрѣбне до жѣти, а все свѣжѣе, добре и деше-ве. Всюды вже люде зрозумѣли, що треба у своего брата, а не пейсатыхъ дра-бѣвъ спомогати.

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ СТОРЪ НА ЦѢЛЫЙ YONKERS Лазора Сиротяка, 48 Washington Str. YONKERS, N. Y. Хто не знае Лазора Си-ротяка? Вѣнъ мае красно зарядженный сторъ, грѣсер-ню и бучерню. Посылае грошѣ до старого краю на всѣ части свѣта, скоро, та-ко и безпечно. Продае такожъ шифкарты на всѣ лѣни. Хто изъ земляковъ хотѣвъ бы водѣхати до старого краю, нехай зайдѣ по дорожѣ до Сиротяка и купитъ собѣ шифкарту у него а вѣнъ водпровадитъ его ажъ на шифъ.

На що давати ся здерати жидовскимъ агентамъ по Нью Йорку? Идѣтъ до своего!

T. TALPASZ ТЕОДОЗІЙ ТАЛПАШЪ РУССКІЙ РЕСТАВРАТОРЪ — И — ГОТЕЛЬНИЧІЙ. 246 Pearl Str. Shamokin, Pa. Недалекъ рускомъ плабани.

Добрый вечеръ дружи мой! — Добрый вечеръ, свѣтъ! А куда такъ сѣбѣ? — До Талпаша, брате! — Що за Талпашъ? Зѣдѣки вѣнъ? — Та-жѣ краинѣ панъ милый — У него всѣ Русины — Подкрѣпляютъ силы! — Що за бриндза и пиво тамъ! — Обходѣтъ ся файно! — Обедуйте якъ братамъ! — Танѣ надѣвѣчайло!

На що вамъ Русины зъ Ше-нандоа самымъ голити ся а опѣсѣа ходити зъ порѣзаннымъ лицѣмъ, коли на 338 W. Centre str. есть РУССКА ГОЛЯРНЯ

Игнатіи Мучки — и — Андрея Тарбаи.

Тамъ оголятъ васъ глад-ко ще и намастѣтъ бѣйру-момъ, а якъ острѣжугъ и напомадуютъ, то не повѣты-дасте ся навѣтъ першого американского джентель-мена.

Юліанъ Конныстаньскіи (JULIAN KONYSTANSKI) 420 W. Pine st. ШАМОКІНЪ, ПА.

Перворядный салонъ рус-кой. — Найлучшѣе напитки можна ту достати, якъ: пи-во на шклянки и бутельки, вина розмаитого гатунку, горѣвки досконалы, цигара дуже добры. Слѣшѣтъ Братя Русины до своего братчика Юлька.

Одинока руска бучерня на цѣлѣ мѣсто на Second str. на про-тивѣ друкарнѣ „Свободы“

Ю. Щипчика и Г. Троха-новского. въ Mt. Carmel, Pa.

Въ каждой хвилѣ свѣже мясо всякого рода. И волове и теляче и вепрове. Ану газдынѣ не волочѣтъ ся по чужихъ — мае своихъ!

THOMAS A. ULJACKAS & JOSEPH RAYTKIEWICZ 436 Cherry str. SHENANDOAN PA.

Гей теиперансы, читайте! Хто зъ васъ хоче достати доброго теиперу и вѣйсѣ бір-у въ бутелькахъ най зайдѣ до туртовного склада Т. Улячка и п. Райткевича а певно не пожалуетъ. Ану попробуйте!

Юстѣвъ Кузмѣякъ. *Рускій готельничѣй въ ОЛИФАНТЪ, ПА.

На розѣ коло руской цер-кви есть готель напѣиго Русѣна Юстѣна Кузмѣяка. Кромѣ того, що въ готелю каждый може достати чисте помѣш-кане и чѣмну услугу, то тамъ есть ще галѣ обширна и гарна на цѣлѣ мѣсто, въ котрой водбувають ся балѣ и братекѣ мѣтинги. — Идѣтъ до своего — не спомогайте чужихъ!

Если кто має гадку осѣсти зъ весною на фармѣ въ Канадѣ, най напише до мене, а опишу ему докладно, що мае робити, якъ хоче тамтуды выбрати ся. Нашихъ людей зъ Галлицы и зъ Буковины ты-сячки осѣли на добрыхъ земляхъ. И зъ Пенсильвеніи вже колька родинѣ роспо-чали тамъ газдѣство. — Корыстайте люде зъ добронъ способностей. Ту по майнахъ нѣчого не добробѣте ся. Адреса моя: Rev. Nestor Dmytrow 89 Johnson Str. BUFFALO, N. Y.

З И М А Н А Д Х О Д И Т Ь! ЗДОРОВЛЮ ЗАШКОДИТЬ! Не зашкѣдитъ однакъ, бо можете купити собѣ въ великомъ шторѣ PETER-A STIEF-A оверковъ за \$3.00 и дорожше — тепло убрѣне за \$3.00 и дорожше и всѣ дру-гѣ рѣчи достанешъ ту тунше, якъ въ иншомъ шторѣ. ПРИХОДѢ А ПЕРЕКОНАЕШЬ СЯ. P. A. Stief MAMMOTH CLOTHING HOUSE 11, 13 & 15 NORTH OAK STR. MT. CARMEL, PA.

ВЕЛИКІЙ КОМПАНИЧНЫЙ СТОРЪ Russian Mercantile Co. Ltd. — ВЪ — Shamokin, Pa. 327 Shamokin st. Найбольшѣй рускій компанічный сторъ въ Аме-рицѣ. Заложеныи ще въ роцѣ 1889, а теиерь побольшенный, украшеный и на ново урядженый. Новый дѣмъ великий, красныи, котрый компанія ку-пила 1896 року за \$18,000 показуе, що може ком-панічна робѣта. — Всѣ ро-зумныи Русины належать до топъ компаніи, купуютъ зѣ своего власно-го стору значѣтъ, спомогать самыхъ себе. — Мѣсячно обертае сторъ сумою \$2000. Заряджае нпмъ: Теодоръ Федько

ОДИНОКІЙ РУССКІЙ ГОТЕЛЬ Д. Геренчака и Ф. Михаль-ского. въ Jersey City, N. J. 38 Green Str. Н. FEINBERG, ЗЕГАРМІСТРЪ и ЮВІЕРЪ. Мае свой великій складъ въ рускомъ домѣ, коло руского стору на Shamokin Str. въ ШАМОКІНЪ, ПА. Направляе зѣгарки дуже добренѣтѣно. Мае та складъ великій выборъ зѣгарковъ золо-тыхъ и сѣреб-ныхъ и спро-дае по дешевыхъ цѣнахъ. M. ROTHSCHILD, 642 E. Sunbury St. ШАМОКІНЪ, ПА. Великій складъ всякого рода убрѣнѣ. Для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякѣ другѣ рѣчи того рода въ наильп-шомъ гатунку, въ низькихъ цѣнахъ.

